

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobkyně:

X. X.

bytem X.

zastoupena advokátem Mgr. Janem Burešem

sídlem Na příkopě 859/22, Praha 1

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti:

1) X. X.

bytem X.

2) X. X.

bytem X.

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Monikou Zoulovou, LL.M

sídlem Podolská 103/126, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2022, č.j. MHMP 22647/2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Obsah žaloby

- 1 Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 3. 3. 2023 (původně spolu s žalobci X. X., X.X., X. X. a X. X., kteří však neuhradili soudní poplatek a žalobu vzali zpět, čímž dali najevo, že v soudním řízení pokračovat nechtějí) domáhala zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně nazýván i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) ze dne 10. 1. 2022, č.j. MHMP 22647/2022 (dále také jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a dalších účastníků řízení a potvrzeno rozhodnutí Městské části Praha 5, odboru Stavební úřad (dále též „stavební úřad“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 29. 9. 2020, č.j. MC05 170319/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), o umístění stavby s názvem „Dům individuálního bydlení Pod Děvínem, Praha 5, k. ú. Smíchov, ul. Pod Děvínem“ (dále též „stavba“). Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno k žádosti osob zúčastněných na řízení.
- 2 Žalobkyně v podané žalobě nejprve rekapitulovala, že již v územním řízení žádala o přezkum tří závazných stanovisek, a to a) závazného stanoviska hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019, b) závazného stanoviska odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 28. 8. 2019, a c) závazného stanoviska odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 ze dne 7. 8. 2019.
- 3 K závaznému stanovisku hygienické stanice hl. m. Prahy [ad a)] v průběhu územního řízení namítala, že váže souhlas na splnění určitých podmínek týkajících se vyhodnocení hluku a protihlukových opatření, to znamená, že hygienická stanice vydala souhlasné stanovisko k záměru, i přesto, že nemohla posoudit protihluková opatření a místo toho vyžaduje splnění podmínek v budoucnu.
- 4 K závaznému stanovisku odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy [ad b)] v průběhu územního řízení namítala, že odůvodňuje souhlas k navrhovaným stavebním pracím v záměru souhlasem Národního památkového ústavu. Národní památkový ústav není v územním řízení dotčeným orgánem, ale pouze orgánem poradním, z tohoto důvodu by posouzení a rozhodnutí měl učinit sám odbor památkové péče, který však svoji pravomoc bez zákonné opory přenesl na poradní orgán. Předpokladem pro vydání územního rozhodnutí dle zákonné právní úpravy musí být souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů, což Národní památkový ústav není.
- 5 K závaznému stanovisku odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 [ad c)] v průběhu územního řízení namítala rozpor s vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „vyhláška č. 398/2009 Sb.“), namítala i nedostatečné prokázání kapacity dotčené dopravní komunikace s ohledem na zřejmé zvýšení intenzity dopravy způsobené realizací projektu. Stanovisko tedy neposuzuje vliv plánového stavebního záměru na intenzitu dopravy.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

- 6 Závazná stanoviska byla v územním řízení potvrzena nadřízenými orgány, a to ad a) závazným stanoviskem ministerstva zdravotnictví č.j. MZDR 5400/2021-4/OVZ ze dne 9. 4. 2021, ad b) závazným stanoviskem ministerstva kultury č.j. MK 19873/2021 OPP ze dne 23. 3. 2021, a ad c) závazným stanoviskem Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah č.j. MHMP-619109/2021/O4/Lo ze dne 5. 5. 2021.
- 7 Žalobkyně v podané žalobě namítá, že potvrzující závazná stanoviska nereflektují námitky uplatněné dne 12. 7. 2020 ani odvolací námitky.
- 8 Vady potvrzujícího závazného stanoviska ad a) spatřuje v tom, že ministerstvo zdravotnictví připouští prokázání překročení hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru stavby a následně váže povolení stavebního záměru na zapracování opatření do dalšího stupně projektové dokumentace. Dle § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“) lze sice vázat souhlasné závazné stanovisko na splnění podmínek, ale v posuzovaném případě není dotčený orgán schopen z předložené projektové dokumentace rozhodnout, zda budou okna primárně užívána k větrání, či nikoliv. Je třeba přitom vzít v potaz, že všechna okna v projektové dokumentaci jsou primárně určena k větrání, tudíž se u nich bude jednat o prostor významný z hlediska pronikání hluku zvenčí. Dle žalobkyně dotčený orgán nemůže vydat souhlasné stanovisko ke zkoumanému projektovému záměru, pokud jeho hlavním argumentem pro souhlasné stanovisko je fakt, který tento správní orgán není schopen z projektové dokumentace posoudit. Žalobkyně dále namítá, že v potvrzujícím stanovisku ministerstva zdravotnictví absentuje poučení o opravných prostředcích.
- 9 Vady potvrzujícího závazného stanoviska ad b) spatřuje v tom, že ministerstvo kultury v potvrzujícím stanovisku pouze stroze potvrdilo stanovisko odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy, aniž by doložilo jakékoliv důvody a podklady, které by ho k tomuto závěru vedly, a nikterak tato tvrzení nepodpořilo zákonnými ustanoveními či konkrétními důkazy. Žalobkyně považuje potvrzující závazné stanovisko ad b) za nedostatečně odůvodněné a vadné.
- 10 Vady potvrzujícího závazného stanoviska ad c) spatřuje v tom, že odbor pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy se nedostatečně vypořádal s námitkou rizik spojených se zvýšením dopravní zátěže, když pouze uvedl určité skutečnosti a odkázal na logiku věci, aniž by doložil jakékoliv důvody a podklady, které by ho k tomuto závěru vedly. Dle žalobkyně z logiky věci naopak plyne, že čím více parkovacích stání bude v projektu navrženo, tím více se zvýší provoz na dané komunikaci. Nehledě na to, že projektový záměr se nachází v bezprostřední blízkosti mateřské školy, kde zvýšení dopravní intenzity a zhoršení bezpečnosti provozu může mít fatální následky. Magistrát dále mylně uvádí, že podmínka připojení sousedního pozemku na místní komunikaci musí být řešena v samostatném řízení. Žalobkyně namítá, že například ve společném územním a stavebním řízení se tato otázka řeší v rámci jednoho řízení. Dále namítá, že i v tomto potvrzujícím závazném stanovisku absentuje poučení o opravných prostředcích. Namítá též, že její námitka týkající se rozporu prvostupňového závazného stanoviska ad c) s vyhláškou č. 398/2009 Sb. nebyla nijak vypořádána.

- 11 Žalobkyně shrnula, že žalovaný pochybil, pokud vzal potvrzující závazná stanoviska za zákonný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti poukázala na dvě konkrétní pochybení žalovaného. Jednak, když tvrdil, že „posuzovaný záměr nebude mít žádný vliv na zvýšení dopravních intenzit“, nijak však své tvrzení neprokázal. A jednak, když tvrdil, že „z hlediska ochrany veřejného zdraví byl záměr posouzen dostatečně“.
- 12 V další žalobní námitce žalobkyně namítla vadný postup stavebního úřadu i žalovaného při doručování písemností. I přes opakované zaslání plné moci právního zástupce bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno jednotlivým účastníkům, napadené rozhodnutí sice bylo řádně doručeno právnímu zástupci, obsahovalo však chybu v označení právního zástupce, když jako zmocněnec byla jmenována osoba odlišná od právního zástupce žalobkyně. Námitka ilustruje přístup správních orgánů k právům žalobkyně.
- 13 Žalobkyně v poslední žalobní námitce namítla nepřezkoumatelnost prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Uvedla, že prvostupňové rozhodnutí se vůbec nevyjadřuje k samotné podstatě námitek vznesených v průběhu územního řízení, z vypořádání námitek nelze seznat, jakými úvahami byl stavební úřad veden. Stejně tak žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjadřuje k odvolacím námitkám velmi stroze, nereflektuje jejich podstatu a zcela nedostatečně je odůvodňuje.

Vyjádření žalovaného

- 14 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že neshledal nedostatečnost napadených podkladů, s obsahem závazných stanovisek i potvrzujících závazných stanovisek se ztotožnil a plně proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoby zúčastněné na řízení

- 15 Osoby zúčastněné na řízení se ve společném vyjádření k žalobě ztotožnily s napadeným rozhodnutím a navrhly zamítnutí žaloby, když žalobkyní tvrzené důvody nezákonnosti jednotlivých stanovisek dotčených orgánů označily za obecné, ničím nepodložené a nekonkretizované.
- 16 K námitce týkající se závazného stanoviska hygienické stanice hl. města Prahy [ad a)] uvedly, že prvostupňový dotčený orgán před vydáním závazného stanoviska zkoumal projektovou dokumentaci a zasažení lokality hlukem posoudil z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně veřejného zdraví. Zohlednil, že dle závěrů předloženého měření silniční a železniční dopravy jsou hygienické limity hluku ve venkovním chráněném prostoru stavby z automobilové dopravy v noční době překročeny. Uvedl, že do dalšího stupně dokumentace musí být zapracována protihluková opatření, která jsou navržena v akustické studii. Jedná se o řešení situace nuceným větráním pomocí vzduchotechniky u těch obytných místností, kde bylo měřením prokázáno překročení hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru stavby. V rámci územního řízení je stanovisko hygienické stanice dostačující a jediné možné, stejně tak, jako jeho potvrzení ministerstvem zdravotnictví.

- 17 K námitce týkající se závazného stanoviska odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy [ad b)] uvedly, že Národní památkový ústav ve svém vyjádření ze dne 26. 8. 2019 považoval navrhované práce za realizovatelné bez podmínek. Prvostupňový dotčený orgán se s uvedeným vyjádřením věcně ztotožnil s tím, že příprava a provedení prací jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné bez podmínek; doplnil, že dotčená nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze; rozvedl cíle předmětného ochranného pásma; uvedl, že předložený návrh novostavby bytového domu není v rozporu s režimem památkové ochrany stanoveným pro dané území, neboť realizace předloženého záměru neohrozí hodnoty památkové rezervace, tj. její urbanistickou kompozici, měřítko a siluetu, a z hlediska památkové péče je tedy akceptovatelný. Ministerstvo kultury přezkoumalo zákonnost závazného stanoviska v plném rozsahu a shledalo jej souladné s právními předpisy na úseku státní památkové péče a se správním řádem.
- 18 K námitce týkající se závazného stanoviska odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 [ad c)] uvedly, že příslušný dotčený orgán dospěl ke kladnému závěru na základě hlediska širších dopravních vztahů a vlivu záměru na stávající komunikační síť, přičemž zároveň stanovil podmínky k minimalizaci negativního dopadu stavby na okolní komunikační síť a bezpečnost a plynulost silničního a pěšího provozu, a to jak v době výstavby, tak i po jejím uvedení do provozu. Závazné stanovisko bylo jako správné a zákonné potvrzeno Magistrátem hlavního města Prahy s odůvodněním, že posuzovaný záměr nebude mít žádný vliv na zvýšení dopravní intenzity, a že zůstane naplněn obecný účel užívání veřejné místní komunikace.
- 19 Osoby zúčastněné na řízení nesouhlasily ani s žalobní námitkou vadného doručování písemností v územním řízení za situace, kdy žalobkyně v žalobě potvrzuje doručení napadeného rozhodnutí. Žalobkyně nebyla nijak dotčena na svých právech, protože proti napadenému rozhodnutí podala v zákonné lhůtě žalobu.

Obsah správního spisu

Ad a) Úsek hygieny

- 20 Závazné stanovisko hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 3. 10. 2019 obsahuje mimo jiné konstatování, že hygienické limity hluku ve venkovním chráněném prostoru stavby z automobilové dopravy budou v noční době překročeny. Odkazuje na akustickou studii, v níž jsou navržena protihluková opatření, vedoucí k dodržení hygienických limitů hluku, a ukládá podmínku zpracovat je do dalšího stupně dokumentace. Jedná se o řešení situace nuceným větráním pomocí vzduchotechniky u těch obytných místností, kde bylo měřením prokázáno překročení hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru stavby. Okna těchto prostor nebudou primárně sloužit k větrání, nebude se u nich jednat o prostor významný z hlediska pronikání hluku zvenčí.
- 21 V potvrzujícím závazném stanovisku ministerstva zdravotnictví ze dne 9. 4. 2021 je zdůrazněno, že stavbu obklopují mimo jiné dvě komunikace II. a III. třídy a železniční trať, je specifikováno, že místy zatíženými nadlimitním hlukem z automobilového provozu jsou dle projektové dokumentace dvě ložnice č. 3109 a č. 31.07 u jižní fasády, které budou vybaveny nuceným větráním. Ministerstvo zdravotnictví souhlasí s postupem hygienické

stanice hl. m. Prahy, která stanovila podmínky pro další stupeň projektové dokumentace, kdy projektová dokumentace je již precizovaná a jsou známá konkrétnější technická specifika stavby. Podmínky má za dobrý mechanismus k zajištění ochrany veřejného zdraví.

- 22 Prvostupňové rozhodnutí obsahuje ve výrokové části II podmínku č. 12 e., v níž je uvedeno, že pro zpracování dalšího stupně projektové dokumentace (pro stavební řízení) bude nutné doložit vyhodnocení hluku ze stavební činnosti, které musí prokázat, že ve venkovním chráněném prostoru nejbližších okolních staveb nebude mezi 7:00 a 21:00 hod. překračovat hygienický limit 65 dB v LAeq, popřípadě je nutné předložit návrh protihlukových opatření.
- 23 V napadeném rozhodnutí je k žalobkynině odvolací námitce mimo jiné uvedeno, že smyslem podmínek stanovených v závazných stanoviscích, které stavební úřad převzal do prvostupňového rozhodnutí k vyhodnocení hluku ze stacionárních zdrojů a hluku ze stavební činnosti, je odhad důsledků, které vzniknou při vlastní realizaci záměru s cílem, aby nedošlo po jeho realizaci k překročení hygienických limitů hluku upravených nařízením vlády č. 272/2011 Sb. Správnost výpočtů, které jsou uvedeny v akustické studii bude ověřena předložením výsledků akreditovaného či autorizovaného měření, které vzhledem fyzické neexistenci stavby v územním řízení, je možno vykonat až v následujících stupních projektové dokumentace. Hluk ze stavební činnosti se posuzuje až ve stavebním řízení. Žalovaný konstatoval, že z hlediska ochrany veřejného zdraví byl záměr posouzen dostatečně.

Ad b) Úsek památkové péče

- 24 Závazné stanovisko odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 28. 8. 2019 mimo jiné konstatuje, že odbor památkové péče požádal o vyjádření Národní památkový ústav, ten ve svém vyjádření považuje navrhovanou stavbu za realizovatelnou bez podmínek. Odbor památkové péče se s uvedeným vyjádřením věcně ztotožnil s tím, že příprava a provedení prací jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné bez podmínek. Dotčená nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, cílem ochranného pásma je zajištění urbanistických a architektonických hodnot na území památkové rezervace před rušivými vlivy, vyvolanými stavebními změnami v jejím okolí, které by ohrozily tyto hodnoty, nebo porušily urbanistickou kompozici, měřítko, případně siluetu. Sledováno je působení stavebních souborů na terénních horizontech města, které se pohledově uplatňují ve vztahu k památkové rezervaci. Odbor památkové péče konstatuje, že předložený návrh stavby bytového domu není v rozporu s režimem památkové ochrany stanoveným pro dané území, neboť realizace předloženého záměru neohrozí hodnoty památkové rezervace, tj. její urbanistickou kompozici, měřítko a siluetu, a z hlediska památkové péče je tedy akceptovatelný.
- 25 V potvrzujícím závazném stanovisku ministerstva kultury ze dne 23. 3. 2021 je mimo jiné konstatováno s odkazem na projektovou dokumentaci, že uvažovaná stavba se nemůže z hlediska půdorysné, hmotové a výškové konfigurace negativně dotknout autentické kvality památkově chráněného území a svými důsledky narušovat nebo ohrožovat životní prostředí a stavební fondy PPR. Ministerstvo kultury se po věcné stránce ztotožnilo se závěry, ke kterým došel Národní památkový ústav a následně odbor památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy, neboť vycházejí z podkladů tvořících obsah správního spisu a jsou srozumitelně odůvodněny. Ministerstvo kultury má skutečnost, že realizací stavby nedojde

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

k negativnímu ovlivnění památkově chráněných hodnot v lokálním i v celkovém kontextu za prokázanou, úvahu odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy má za zákonnou, nevybočující z mezí správního uvážení a za řádně odůvodněnou.

- 26 V prvostupňovém rozhodnutí je vypořádána žalobkynina námitka, dle níž je závazné stanovisko vydané odborem památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy nedostatečným podkladem pro to, aby bylo bez dalšího rozhodnuto, že plánovaný záměr neohrozí hodnoty chráněné památkovou rezervací, když ve stanovisku chybí jakýkoli odkaz na dokazování a zhodnocení dopadu na chráněné hodnoty. Stavební úřad k námitce uvedl, že dle napadeného závazného stanoviska byla navrhovaná stavba řádně posouzena s vydáním kladného stanoviska a Národní památkový ústav se vyjádřil rovněž souhlasně, když považoval navrhované práce za realizovatelné bez připomínek.
- 27 V napadeném rozhodnutí k žalobkynině odvolací námitce žalovaný konstatuje, že závazné stanovisko vydané odborem památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy bylo potvrzeno závazným stanoviskem ministerstva kultury s odůvodněním, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s předpisy platnými na úseku státní památkové péče a v souladu se správním řádem. Žalovaný tedy považuje návrh z hlediska památkové ochrany za souladný a dostatečně projednaný.

Ad c) Úsek dopravy

- 28 Závazné stanovisko odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 ze dne 7. 8. 2019 mimo jiné konstatuje, že v objektu bude šest parkovacích stání v zakladačích a na vlastním pozemku bude jedno návštěvnické stání. Dopravní napojení objektu bude řešeno chodníkovým přejezdem a jednotlivými nájezdy do garáží. Podél objektu bude upraven stávající chodník, část protějšího chodníku (v místě pro přecházení) a také bude upravena komunikace v křižovatce ul. Pod Děvinem – Kroupova. Odbor dopravy Úřadu městské části Praha 5 konstatuje, že návrh posoudil z hlediska širších dopravních vztahů a vlivu záměru na stávající komunikační síť, přičemž stanovil podmínky k minimalizaci negativních dopadů stavby na okolní komunikační síť a bezpečnost a plynulost silničního a pěšího provozu jak v době výstavby, tak po jejím uvedení do provozu. Odboru doprav Úřadu městské části Praha 5 stanovil podmínku řešení vjezdu do garáží chodníkovým přejezdem z důvodu zajištění bezpečného pohybu chodců, dále stanovil běžné podmínky po dobu realizace stavby a pro případný zábor místní komunikace pro účely stavby, a podmínku doložení rozhodnutí o povolení nového připojení k nemovitosti k pozemní komunikaci, případně úpravám takového připojení nebo jeho zrušení.
- 29 Posledně uvedené rozhodnutí se ve správním spisu rovněž nachází, jedná se o rozhodnutí odboru dopravy úřadu městské části Praha 5 ze dne 18. 11. 2019.
- 30 V potvrzujícím závazném stanovisku Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah ze dne 5. 5. 2021 je mimo jiné konstatováno, že v posuzované věci se nejedná o developerský projekt (a to ani v celém kontextu), který změní jinak využívané území v nově obytné území, a kde lze logicky předpokládat zásadní změnu ve zvýšení dopravních intenzit. Ani nelze nijak dovodit vliv na zhoršení bezpečnosti provozu na dotčených komunikacích v souvislosti s posuzovaným záměrem. Naopak vybudování

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

parkovacích stání na vlastním pozemku zásadním způsobem ovlivňuje parkování na veřejných místních komunikacích (neboli dopravu v klidu) a navíc komunikace mají plnit a také plní účel, kterým je mimo jiné jízda vozidel, ale i doprava v klidu, jedná se o tzv. obecné užívání. Je konstatováno, že odbor dopravy Úřadu městské části Praha 5 stanovil podmínky, kterými sleduje veřejný zájem, a to zejména ochranu pozemních komunikací před případnými nežádoucími důsledky, které mohou být se záměrem spojeny, a to nejen při jeho vlastní realizaci, ale také pro jeho zprovoznění, aby nedošlo k poškozování komunikací nebo nepřiměřenému a nepřijatelnému omezení obecného užívání těchto komunikací, a dále je zde kladen důraz na zásadní hledisko bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

- 31 Prvostupňové rozhodnutí obsahuje ve výrokové části podmínku č. 8, dle níž napojení stavby má být řešeno chodníkovým přejezdem s jednotlivými nájezdy do garáží, na pozemku investora má být zřízeno jedno venkovní parkovací návštěvnické stání napojené chodníkovým přejezdem, má být realizován nový chodník, upravena šířka komunikace a realizován přechod pro chodce. Stavební úřad odmítl žalobkyninu námitku rizikového zvýšení dopravní zátěže před mateřskou školkou; k námitce uvedl, že se netýká dotčených práv žalobkyně, přesto pro úplnost odůvodnil, že navržená stavba nemá negativní vliv na okolní zástavbu včetně mateřské školky, což vyplývá i ze závazných stanovisek dotčených orgánů. Dále je v prvostupňovém rozhodnutí k žalobkynině námitce uvedeno, že rizika zvýšené dopravní zátěže vybudováním šesti parkovacích stání jsou zanedbatelná. Parkovací stání jsou navržena v garáži na dvou zakladačích, což znamená, že současně mohou vyjíždět maximálně tři auta. V současné době na pozemku investora parkují čtyři auta, která mohou vyjíždět v jeden okamžik. To je dle stavebního úřadu větší zátěž než navrhovaný stav. Stavební úřad shrnul, že celá dopravní situace bude zklidněna, zpřehledněna a dopravně zabezpečena i pro chodce a mateřskou školku. V současném stavu má situaci za složitější, průchodnost chodců za nebezpečnější oproti navrhovanému stavu z důvodu absence navazujících chodníků a neexistujícího přechodu pro chodce.
- 32 V napadeném rozhodnutí k žalobkynině odvolací námitce žalovaný konstatuje, že z rozhodnutí odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 ze dne 18. 11. 2019 vyplývá, že povolená úprava v dopravní situaci je z veřejného zájmu únosná. Dále odkazuje na potvrzující závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, dle něž posuzovaný záměr nebude mít žádný vliv na zvýšení dopravních intenzit. Naopak vybudování parkovacích stání na vlastním pozemku zásadním způsobem ovlivňuje parkování na veřejných místních komunikacích, navíc komunikace mají plnit a také plní účel, kterým je mj. jízda vozidel, ale i doprava v klidu, jedná se tzv. obecné užívání.

Jednání před soudem

- 33 Při jednání před Městským soudem v Praze dne 13. 12. 2023 účastníci řízení i osoby zúčastněné na řízení setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně prostřednictvím právního zástupce vyzdvihla skutečnost, že záměr stavby má výstřední vzhled, do lokality se nehodí, přičemž tato námitka nebyla v územním řízení vypořádána. Soud při jednání nedoplňoval dokazování, neboť dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl náležitě zjištěn již na základě důkazů provedených správními orgány v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů tak soud shledal nadbytečným. K

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (ust. § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).

Posouzení věci soudem

- 34 Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s., a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
- 35 Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí o umístění stavby k žádosti osob zúčastněných na řízení, avšak většina žalobních námitek primárně brojí proti souhlasným závazným stanoviskům a potvrzujícím závazným stanoviskům, která byla pro rozhodnutí podkladem.
- 36 Při posouzení věci proto městský soud vyšel zejména z následujících právních předpisů.
- 37 Dle ust. § 90 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.
- 38 Podle ust. § 4 odst. 2 stavebního zákona orgány územního plánování a stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona. Dotčené orgány vydávají
- a) závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,
 - b) stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona. Pro obsah stanoviska se použije § 149 odst. 2 správního řádu obdobně.
- 39 Podle ust. § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)
- (1) Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.
 - (2) Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

(...)

(7) Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. (...)

- 40 Městský soud v Praze předně konstatuje, že se neztotožnil s žalobní námitkou brojící proti nepřezkoumatelnosti prvostupňového i napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je schopna se k závěrům napadeného rozhodnutí (ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím a závaznými stanovisky příslušných dotčených orgánů a potvrzujícími stanovisky nadřízených správních orgánů) vyjadřovat v žalobě a věcně s nimi polemizovat, zjevně nelze uvažovat o nepřezkoumatelnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č.j. 6 As 166/2017-83, dostupný stejně jako všechna zde uváděná soudní rozhodnutí na www.nssoud.cz).
- 41 Městský soud v Praze v této souvislosti konstatuje, že je potřeba, aby se nadřízený správní orgán vypořádal s relevantní odvolací argumentací účastníka řízení směřující proti obsahu závazného stanoviska. Není přitom nezbytné, aby příslušný správní orgán vypořádával dopodrobna každou dílčí a jednotlivou námitku, je možné námitky shrnout a vyjádřit se k jejich podstatě, za předpokladu, že tak správní orgán učiní řádným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem, v rámci něhož předestře vlastní ucelenou argumentaci.
- 42 Městský soud v Praze připomíná, že je-li zpochybněn obsah závazného stanoviska, které bylo podkladem rozhodnutí stavebního úřadu, odvolací správní orgán (žalovaný) musí postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu. Úkon, kterým nadřízený orgán dotčeného orgánu tímto postupem v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je z hlediska obsahu i formy opět závazným stanoviskem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č.j. 4 As 241/2014-30, č. 3214/2015 Sb. NSS). Nadřízený orgán dotčeného orgánu je primárně povolán k věcnému vypořádání odvolacích námitek směřujících proti závaznému stanovisku. Odvolacímu správnímu orgánu (žalovanému) pak v zásadě postačí pro účely procesního vypořádání takových odvolacích námitek v rozhodnutí o odvolání odkázat na závěry potvrzujícího (případně měnícího) závazného stanoviska. Je tedy třeba, aby revizní závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu obsahovalo vyličení odvolacích námitek vztahujících se k revidovanému závaznému stanovisku, dále též hodnocení důvodnosti těchto námitek a konečně i předestření úvah, které nadřízený orgán k takovému hodnocení důvodnosti vedly. Městský soud v Praze považuje závěry všech tří potvrzujících závazných stanovisek za dostatečně odůvodněná, vypořádání odvolacích námitek žalobkyně bylo odpovídající, a všechna tři závazná stanoviska tak naplňují kritéria přezkoumatelnosti. Žalovaný proto správně z jejich závěrů vycházel a jeho rozhodnutí lze považovat za plně přezkoumatelné.
- 43 Městský soud v Praze k tomu odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, z níž plyne, že odvolací správní orgán nepochybí, pokud ve svém rozhodnutí převezme závěry závazných stanovisek, jimiž bylo v rámci odvolacího řízení potvrzeno prvostupňové závazné stanovisko. Není nezbytné, aby odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí doplňoval vlastní úvahy nad rámec odvolacího závazného stanoviska. Odbornost dotčených

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

správních orgánů do odbornosti odvolacího orgánu (v posuzovaném případě žalovaného jako stavebního úřadu), nespadá, a právě proto jsou odvolací námitky týkající se závazných stanovisek předmětem posouzení orgánu s příslušnou působností. K tomu například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2017 č.j. 2 As 230/2016-65 zaujal jednoznačný právní názor: „*Je-li tedy závazné stanovisko potvrzeno závazným stanoviskem nadřízeného orgánu, pak dle Nejvyššího správního soudu obvykle postačí ty odvolací námitky, pro něž bylo další závazné stanovisko vyžádáno, vypořádat v rámci rozhodnutí o odvolání odkazem na (v nynější věci potvrzující) závazné stanovisko, doplněné případně citací příslušné jeho části. Naopak není úkolem odvolacího správního orgánu potvrzující závazné stanovisko pro odvolatele blíže interpretovat a posuzovat jeho zákonnost, přezkoumatelnost, věcnou správnost či další obdobné otázky. Takový přezkum původního závazného stanoviska měl být proveden v rámci vydání potvrzujícího (či měnícího) závazného stanoviska, přičemž pokud je v tomto ohledu navazující závazné stanovisko nedostačující, lze se jeho přezkumu domáhat až v případném soudním řízení správním o žalobě proti finálnímu rozhodnutí odvolacího správního orgánu.*“

- 44 Pokud jde o závazná stanoviska samotná, městský soud konstatuje, že i ta bez dalšího obstojí, a to z následujících důvodů.

Ad a) Námitky proti závazným stanoviskům na úseku hygieny

- 45 Žalobkyně napadá závazné stanovisko a potvrzující závazné stanovisko na úseku hygienických norem z důvodu vadného řešení situace, kdy je shledáno překročení hygienických limitů ve venkovním chráněném prostoru stavby. Konkrétně zpochybňuje navržené protihlukové opatření – větrání vzduchotechnikou místo větrání otevřením okna, čímž bude zabráněno pronikání hluku zvenčí. Závazné stanovisko hygienické stanice hl. m. Prahy váže souhlas na splnění určitých podmínek týkajících se vyhodnocení hluku a protihlukových opatření, to dle žalobní námitky znamená, že hygienická stanice vydala souhlasné stanovisko k záměru i přesto, že nemohla posoudit protihluková opatření, a místo toho vyžaduje splnění podmínek v budoucnu.
- 46 K uvedené žalobní námitce Městský soud v Praze především uvádí, že ji nemohl shledat opodstatněnou už jen z toho důvodu, že závazné stanovisko se v namítané otázce žádným způsobem nedotýká veřejných subjektivních práv žalobkyně, která svou aktivní legitimaci k podání žaloby dovozuje ze sousedství s pozemky, na kterých má být plánovaný záměr stavby vybudován. Žalobkyně tudíž dle přesvědčení soudu nemá aktivní legitimaci k uplatnění žalobní námitky, která se týká protihlukových opatření bránícím hluku v plánovaném záměru stavby samotné, když závazné stanovisko ani napadené rozhodnutí netvrdí, že by se otázka hlukových limitů a protihlukových opatření jakkoli dotkla nemovitostí sousedících se záměrem stavby. Žalobkyně tedy postupem správních orgánů v této otázce nebyla dotčena na svých veřejných subjektivních právech.
- 47 Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011 č.j. 7 As 108/2010-71, pokud by krajský soud nebo Nejvyšší správní soud přiznal relevanci takto uplatněné námitce a věcně ji posoudil, dostala by se žalobkyně z pozice subjektu namítajícího zkrácení svých subjektivních práv do pozice univerzálního dohlázele na zákonnost postupu a rozhodnutí správních orgánů. Takové postavení jí však nepřisluší. Vzhledem k tomu, že žalobkyně není oprávněna ke vznášení námitek jdoucích mimo rozsah dotčení jejích subjektivních práv (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2017, č.j. 4 As 124/2017-30), nemůže městský soud námitce týkající se nezákonného postupu při přezkumu příslušného

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

závazného stanoviska vyhovět, neboť jí neodpovídá žádné subjektivní právo žalobkyně. Z uvedeného důvodu je nadbytečné zabývat se vznesenou žalobní námitkou věcně.

- 48 Pouze nad rámec městský soud k vznesené žalobní námitce stručně uvádí, že se ztotožňuje s argumentací žalovaného a závěry potvrzujícího závazného stanoviska, a má za to, že stanovení podmínek protihlukových opatření až pro další stupeň projektové dokumentace je vhodným mechanismem k zajištění ochrany veřejného zdraví, neboť projektová dokumentace pro stavební řízení bude precizovanější a budou již známa konkrétnější technická specifika stavby. Správní orgány, a to jak dotčené orgány, tak stavební úřad, logicky zdůvodnily, proč vyžadují předložení konkrétních protihlukových opatření až ve stavebním řízení. Městský soud shledává tento požadavek oprávněným. Nebude-li ve stavebním řízení splněna podmínka týkající se protihlukových opatření stanovená územním rozhodnutím, nebude možné stavbu povolit. Městský soud dodává, že stavba dle informací dostupných ze správního spisu nebude sama o sobě zdrojem hluku, neboť se jedná o objekt určený výhradně k bydlení, ani doprava související se stavbou dle městského soudu nemůže výrazně ovlivnit hlukovou situaci v daném území, neboť naroste v naprosto minimálním rozsahu. Žalobní argumenty týkající se protihlukových opatření tak soud shledává zcela nedůvodnými.

Ad b) Námitky proti závazným stanoviskům na úseku památkové péče

- 49 Žalobkyně napadá závazné stanovisko a potvrzující závazné stanovisko na úseku památkové péče, vady spatřuje v tom, že ministerstvo kultury v potvrzujícím stanovisku pouze potvrdilo stanovisko odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy, aniž by své stanovisko blíže odůvodnilo a podpořilo zákonnými ustanoveními či konkrétními důkazy. Pod námitku soud podřazuje též námitku nevypořádání námitky vznesené ve správním řízení, dle níž záměr stavby je výstřední a do lokality nezapadá.
- 50 K této námitce městský soud znovu připomíná, že žalobkyně je aktivně legitimována k podání správní žaloby podle ust. § 65 s. ř. s. a nikoliv správní žaloby ve veřejném zájmu podle ust. § 66 s. ř. s., proto musí v žalobě mimo jiné tvrdit, zda a jakým konkrétním způsobem byla dotčena na svých veřejných subjektivních právech, a pouze v tomto rozsahu je oprávněna domáhat se zrušení napadeného rozhodnutí. Ne každá činnost ze strany vykonavatelů veřejné správy je podrobena soudní kontrole z podnětu fyzických či právnických osob. Městský soud v Praze opakuje, že účastenství v územním řízení je vybudováno na principu, že každý účastník v něm smí uplatňovat pouze ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Totéž platí i pro aktivní žalobní legitimaci a námitky uplatněné v soudním řízení správním. Žalobkyně není oprávněna osobovat si výtky, které se přímo nedotýkají jejích práv. I kdyby tedy byla výtka uplatněná žalobkyní týkající se vadného stanoviska odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy a ministerstva kultury důvodná, nejednalo by se o důvod pro zrušení napadeného správního rozhodnutí, pokud by neznamenal porušení hmotného práva (právní sféry) právě žalobkyně.
- 51 Účastenství žalobkyně ve správním řízení se v souladu s ust. § 27 odst. 2 správního řádu odvíjelo od jejího vlastnického či užívatelského práva k nemovitosti sousedící s posuzovaným záměrem, a tím je také vymezena právní sféra žalobkyně, při jejímž dotčení ze strany správních orgánů se lze domáhat ochrany cestou správní žaloby podle ust. § 65 s.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

ř. s. Právě u posuzované žalobní námitky však není zřejmé, jak by se potencionální nezákonnost předmětných závazných stanovisek dotkla veřejných subjektivních práv žalobkyně. Nic takového žalobkyně v žalobě netvrdila a ani z obsahu správního spisu žádný takový vliv na právní sféru žalobkyně nelze dovodit, což již samo o sobě činí tuto námitku nedůvodnou. Námitce tedy nelze vyhovět.

- 52 Pouze nad rámec městský soud k vznesené žalobní námitce stručně uvádí, že obecně není důvodu považovat za vadu, pokud se dotčený orgán při svém hodnocení v rámci příslušné odborné působnosti věcně ztotožní s vyjádřením jiného správního orgánu. Skutečnost, že zjištěný skutkový stav dotčený orgán vyhodnotí shodně jako jiný správní orgán, ještě neznamená, že tam formulovaný závěr bez vlastního názoru převzal. Městský soud má navíc za to, že odbor památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy a ministerstvo kultury ve svých závazných stanoviscích náležitě vysvětlily, z jakého důvodu považují stavu za realizovatelnou bez podmínek. Není pravdou, že by dotčené orgány pouze bez dalšího přejaly argumentaci Národního památkového ústavu. Naopak v dostatečné míře a dostatečně výstižně zdůvodnily, že návrh stavby bytového domu není v rozporu s režimem památkové ochrany stanoveným pro dané území. Žalobkyně ostatně ani v podané žalobě konkrétně nenamítá, jakým konkrétním způsobem by navržená stavba měla hodnoty památkové rezervace narušit.

Ad c) Námitky proti závazným stanoviskům na úseku dopravy

- 53 Žalobkyně napadá závazné stanovisko odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5 a potvrzující závazné stanovisko odboru pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy, nesouhlasí s vypořádáním námitky rizik spojených se zvýšením dopravní zátěže. Považuje za logické, že se zvýšením počtu parkovacích stání se zvýší provoz na komunikaci, zvýšení intenzity provozu a zhoršení bezpečnosti provozu namítá i ve vztahu k blízké mateřské školce. Dále odmítá, že by podmínka připojení sousedního pozemku na místní komunikaci musela být řešena v samostatném řízení.
- 54 Městský soud v Praze odkazuje na body 28 až 32 odůvodnění tohoto rozsudku a konstatuje, že z odůvodnění obou napadených závazných stanovisek, jakož i prvostupňového a napadeného rozhodnutí, bez pochyb vyplývá, že nejen samotná otázka napojení stavby bytového domu na místní komunikaci, ale vůbec celkové dopravní řešení dané oblasti bylo předmětem podrobného odborného posouzení; toto posouzení pak vyústilo v souhlasné závazné stanovisko, které posléze potvrdil i nadřízený silniční správní úřad. Stavební úřad, potažmo žalovaný tak postupovali přesně v intencích zákona a nedopustili se žádného procesního pochybení, když stavební úřad rozhodl na základě závazného stanoviska a žalovaný rozhodl o odvolání, které směřovalo mj. proti obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu poté, co si v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení či změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného dotčenému správnímu orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009-63, publ. pod č. 2167/2011 Sb. NSS).
- 55 Závěry plynoucí ze závazných stanovisek žalobkyně nijak odborně nevyvrátila. Nedodala oponentní odborné posouzení či znalecký posudek, pouze setrvale opakovala své námitky založené zjednodušeně řečeno – na nesouhlasu se zvýšením provozu v dané komunikaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Nedůvodnost jejích námitek byla ve správním řízení vyvrácena a vysvětlena s tím, že se nejedná o záměr, který by byl svým rozsahem způsobilý přinést významnou změnu do oblasti, riziko zvýšené dopravní zátěže na dotčené místní komunikaci je zanedbatelné, přibude šest parkovacích míst, z nichž současně mohou vyjíždět tři auta, přibude jedno návštěvní parkovací místo, současně ovšem k ochraně chodců bude vybudován chodník a přechod pro chodce.

- 56 Vhodnost predestřeného řešení žalobkyně žádnou konkrétní oponentní námitkou nenapadla a městský soud nepovažuje za nutné vhodnost řešení dopravní situace dále rozvádět, když souhlasí s dotčenými správními orgány, že z dostupných údajů nevyplývá významný vliv záměru na dopravu v místní komunikaci, a ztotožňuje se s žalovaným, dle něž celá dopravní situace bude zklidněna, zpřehledněna a dopravně zabezpečena i pro chodce a mateřskou školu. Žalovaný tedy nepochybil, pokud vzal závazné stanovisko za zákonný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí.
- 57 Žalobkyně dále v dílčí žalobní námitce nesouhlasí s názorem odboru pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy, že by podmínka připojení sousedního pozemku na místní komunikaci musela být vždy řešena v samostatném řízení.
- 58 Pokud jde o tuto dílčí žalobní námitku, ani zde městský soud nespatřuje, jakým způsobem by napadený názor správního orgánu mohl zasáhnout žalobkyni na jejích veřejných subjektivních právech; soud tak má za to, že žalobkyně není aktivně legitimována k vznesení předmětné žalobní námítky. Polemika s tím, jak odbor pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy vyložil ust. § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (zakotvující správní proces připojování pozemních komunikací), je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k žalobkyni zcela bez významu. Námitka proto není důvodná.
- 59 Dále žalobkyně namítá, že nadřízený orgán nevypořádal žalobkyninu odvolací námitku týkající se rozporu prvostupňového závazného stanoviska ad c) s vyhláškou č. 398/2009 Sb.
- 60 Lze sice připustit, že se potvrzující závazné stanovisko odboru pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy vypořádává otázku souladu záměru s vyhláškou č. 398/2009 Sb. značně obecně (str. 3 předmětného stanoviska). To však na zákonnost napadeného potvrzujícího stanoviska nemusí mít, a v posuzované věci ani nemá, rozhodující vliv. Úkolem správního orgánu není reagovat na každý jednotlivý argument, který byl namítajícím vymezen na podporu jeho námitek, pokud odůvodnění stanoviska reaguje na obsah a smysl uplatněné argumentace a předloží vlastní ucelenou argumentaci. Podle přesvědčení Městského soudu v Praze potvrzující závazné stanovisko odboru pozemních komunikací a drah Magistrátu hlavního města Prahy tyto požadavky splňuje, neboť z něj jasně vyplývá, že požadavky vyhlášky č. 398/2009 Sb. byly zohledněny. Proto ani skutečnost, že správní orgán v potvrzujícím závazném stanovisku neuvedl, jaký zaujal postoj ke odvolací námitce v této věci, nepůsobuje nepřezkoumatelnost jeho stanoviska. Nadto byla odvolací námitka vznesena ve zcela obecné míře, bez toho, aniž by žalobkyně specifikovala, v čem zmíněný rozpor s vyhláškou spatřuje.

Námítka procesního pochybení žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

- 61 Žalobkyně namítla vadný postup žalovaného, pokud vzal potvrzující závazná stanoviska za zákonný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. Městský soud v Praze k této žalobní námitce opakuje, jak již uvedl výše, že žalovaný není oprávněn se věcně zabývat námitkami směřujícími proti posouzení odborných otázek spadajících do kompetence příslušných dotčených orgánů, pokud jsou tyto otázky dostatečně vyřešeny a přesvědčivě odůvodněny v závazném stanovisku, které je podkladem jeho rozhodnutí. Tak tomu bylo i v posuzovaném případě, kdy soud považuje za dostatečné, pokud žalovaný odkázal na vypořádání odvolacích námitek provedených v revizním závazném stanovisku a neprováděl vlastní dokazování.
- 62 Žalobkyně dále namítla vadné, respektive absentující poučení o opravném prostředku v potvrzujících závazných stanoviscích.
- 63 K tomu Městský soud v Praze uvádí, že potvrzující závazná stanoviska nejsou rozhodnutími (srovnej: rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, č. 2434/2011 Sb. NSS); zákon s podáním opravného prostředku proti potvrzujícímu závaznému stanovisku nepočítá. Poučení o opravných prostředcích (přesněji: o nemožnosti podat opravný prostředek), a tím spíše o mimořádných opravných prostředcích, není jejich nezbytnou náležitostí. Ohledně poučení o mimořádných opravných prostředcích městský soud dodává, že Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi odmítl i povinnost správního orgánu udělit účastníkům řízení poučení o mimořádných opravných prostředcích ve správních rozhodnutích; zdůraznil, že *„správní řízení je rozhodnutím o opravném prostředku ukončeno a případné řízení před správním soudem není jeho pokračováním. Poskytnutí informace o možnosti bránit se žalobou ve správním soudnictví a o lhůtě pro podání této žaloby není zákonnou náležitostí rozhodnutí správních orgánů, nestanoví-li zvláštní předpis jinak“* (viz rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2017, č. j. 10 Azs 221/2017-39). Městský soud tedy v absenci poučení v potvrzujících závazných stanoviscích žádnou vadu neshledal.
- 64 Městský soud v Praze podotýká, že absencí poučení o opravném prostředku či možnosti podat správní žalobu v potvrzujících závazných stanoviscích nebylo nijak zasaženo do žalobkyniných práv, ani nikterak nebyl ovlivněn výsledek územního řízení a následného soudního řízení správního, v případě doplnění poučení by byl výsledek řízení pro žalobkyni stejný. Žalobní námitka proto nemůže být důvodná.
- 65 Žalobkyně okrajově namítla i několikero pochybení stavebního úřadu i žalovaného při doručování či označování zástupce žalobkyně v územním řízení.
- 66 Ve správním soudnictví je nicméně vždy nutno posoudit, zda určitá procesní vada mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001-30, č. 494/2005 Sb. NSS). Nyní městský soud takový vliv neshledal a ani z tvrzení žalobkyně žádný možný vliv procesních vad spočívajících v doručování žalobkyni místo právnímu zástupci či v záměně právního zástupce žalobkyně s osobou shodného jména a příjmení na zákonnost výsledného rozhodnutí nevyplývá. Doručované listiny se dostaly do právní sféry žalobkyně, žádná její hmotná práva v důsledku vadného doručování porušena

nebyla, napadené rozhodnutí bylo řádně doručeno k rukám právního zástupce, chyba v psaní (označení zástupce) rovněž nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv. Procesní námitka žalobkyně tedy není důvodná.

- 67 Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobkyně se svými námitkami neuspěla, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
- 68 Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.
- 69 Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení vyplývá z ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětné věci osobám zúčastněným na řízení soud žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. prosince 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

předseda senátu